

СИБИН МАЙНАЛОВСКИ КРИТИЧНА МАСА

chitanka.info

Посвещава се на Оги — човекът, който винаги е бил до мен, за да ме подкрепя за разказите ми... за разлика от други хора

Историята, която искам да ви разкажа, се случи в нощта, когато Джонатан Деветте Пръста постави нов рекорд в кръчма „Зелената котка“ по литри изпит гномски ейл на едно седане. Надали някой от постоянното присъствие при Рей Макгавърн някога е смятал, че онова прословуто достижение на Тери Сторн отпреди десет години някога изобщо ще бъде изравнено, та камо ли подобрено... но така или иначе това се случи. Някой — най-вероятно някоя празноглава амазонка — беше подкачила Джонатан на тема алкохол, той удари с юмрук по масата, каза „Що пък не“ и така без особени фанфари рекордът на Тери падна. За разлика от Джонатан, който не само че не падна под масата, както всички очаквахме, ами тегли една мощна тролска оригня, от която огледалото в тоалетната се напука, и заръча по един шнапс за всички, включително и за себе си — за да направел онова, което по неговия край се наричало „хастар мазилка“, а по нашия — „Радостта на пияницата“.

Тъкмо допивахме последните глътки, когато вратата на „Зелената котка“ се отвори с гръм и трясък и вътре връхлетя кметът на Горно Динозаврово, майорът в оставка Мики Гроулш, в цялото си величие. Както винаги, всеки косъм от прогресивно оредяващата му коса се бореше за самостоятелност, четината по бузите му бе на поне седмица-две, а костюмът му бе покрит с драконови люспи — свидетелство за това, че отново се е правил на акушерка и е помагал на някоя от подопечните си да ражда.

Да, знам, че по принцип легендата гласи, че драконите снасят яйца. Пълни глупости. Даже мога под секрет да ви кажа и откъде тръгна цялата простотия. Един от пишман великите фентъзи автори, който през живота си дори не подозираше за съществуването на „Зелената котка“, се запознал в една кръчма в Ню Йорк с близнаците Тони и Майк Гроувърботъм. Към края на вечерта, когато всички вече били достатъчно пияни, онази писарушка се изцепила пред братчетата,

че пише за дракони. Тони и Майк никога не пропускаха възможността да се избъзикат с някого, затова дълго и нашироко започнали да му обясняват как всъщност драконите имат яйца. Ставало дума за мъжките дракони, разбира се, но пияндето писател така и не схванало идеята на сложния майтап и затова в следващата си книга изръсил колосалната глупост за снасящите дракони, огромните им яйца и така нататък. Останалите на пишещия фронт, за да не останат по-назад, започнали да плагиатстват от него и... ето ти резултата. Пълни измишльотини.

Но аз май се отплеснах.

Да, точно така — Мики Гроулш. Та влетя той в „Зелената котка“ като гоблин на амфетамини и зарева нещо за някакви си черни дупки. Отначало почнахме да си чешем езиците за негова сметка, питайки го дали случайно не е ходил до бардака на Мадам Фани, та да е видял някоя от нейните девойки по без нищо, дали всъщност не е станал свидетел на ходенето до тоалетна на Барни Златния Зъб и други такива наши си майтапи. Но като видяхме, че кметът остава сериозен и изплашен, без дори намек от поне лека усмивчица (а нямаше човек, който да оценява повече добрите майтапи от майора!), спряхме с лакърдиите и се опитахме да разберем какво точно е станало.

Оказа се, че сме предположили правилно — почитаемият кмет обикалял спокойно из горичката край Горно Динозаврово, когато изведнъж се озовал лице в... м-м-м... лице, да кажем... с твърде бременна и усърдно раждаща драконица. Оправдавайки доброто си име, майорът тутакси се заел да помогне с нещо на страдащата живинка. Всичко минало както трябва и тъкмо поднасял бебето към майка му, за да прогори със струйка огън от ноздрата си пъпната връв на мъничето, когато видял как из горичката преспокойно се носи черна дупка. Отначало била с размерите на зяпналата му от изумление уста, но постепенно наедрявала и краищата ѝ, напомнящи пипала на медуза, се протягали все по-надалеч и по-надалеч. Мики тръснал бебето на не по-малко ошашавената драконица и хукнал, доколкото му позволявали килограмите, сред странното образуване. Когато стигнал до брега на Потока на Въздишките, станал свидетел на безумна сбирка на класа на черните дупки, випуск 2013 година. Били толкова много, че дори математик като него, който на един дъх пресмятал броя на драконите в собственото си село, не можал да добие представа за дори

приблизителна бройка. Тъй като в съзнанието му се прокраднал споменът от часовете по нематериална физика относно вродената нестабилност на черните дупки и опасността, която представляват, той преценил, че най-разумното нещо, което може да направи, е да си плюе на петите и да търти с все сила към „Зелената котка“, пък там все щял да се намери някой, който да прецени как да решат проблема.

От съседната маса се дочу мощно оригване, от което веднага разбрахме, че Джонатан е заинтригуван и е започнал да мисли върху казуса. Докато преместим погледите си от кмета Гроулш към него, Деветте Пръста вече бе успял да допие последната глътка, да кресне на Рей Макгавърн да му донесе още една пинта ейл, за да си прочистел мозъка и да задъвче замислено остатъците от ноктите си на лявата ръка. След като гаврътна халбата на един дъх, за няколко секунди се взря в пръстите на дясната си ръка, но реши, че трябва да си ги остави за вечеря, скочи чевръсто, без дори да залитне под влиянието на изпитите литри, и викна:

— Някой да знае къде е Арлийн?

Няколко ръце се вдигнаха колебливо.

— Хайде де! — подкани ги Джонатан и припна напред, без да си позволи устремът му да бъде спрял от нещо толкова тривиално като плащане на сметка например. Подхвърлих един дублон към Рей — трябваше да стигне — и хукнах след тълпата, умирайки от любопитство какво този път е родил мозъкът на Деветте Пръста.

Арлийн — златокосата дриада, обект на хиляди свалки от страна на жив и нежив народ от двете страни на Границата — бе открита за норматив. Някой се сети, че преди няма и час я бе видял на градската чешма, където решила косата си, циврела и изпускала въздишки, способни да засрамят всяка уважаваща себе си парна баня. Наистина, когато пристигнахме на бегом, още бе там. Беше добавила към репертоара си и измъчен поглед в стил „Арктурианско мегамагаре страда от депресия“.

— Веднага отивай при Майлс — без да губи време с приветствия, я емна Джонатан. — Кажи му, че съжаляваш, че си се държала като огре, страдащо от деменция, че искаш да си с него и повече няма да си вееш... косата... наляво-надясно. Разбра ли ме?

Дриадата изхлипа нещо. Деветте пръста не остана доволен.

— И повече да не съм чул, че сте пили ликьор с оная пача, дето ти се пише приятелка! Заради едното клюкарстване ще унищожите цялата Половинчата Земя... патки с патки такива!

Арлийн изумено кимна в знак на съгласие и хукна (очевидно) да издирва Майлс. Джонатан се ухили със задоволство, подвижна на майора да се прибира и че всичко при него е уредено, след което тръгна обратно към „Зелената котка“. Ние вървахме след него като кутренца и само от време на време подпитвахме какво, по дяволите, се случи току-що. Деветте пръста обаче само се подсмиваше и ни кимаше да продължаваме да вървим.

Едва когато влязохме в кръчмата и Джонатан вече бе изпил още 3–4 водки, успяхме да измъкнем някоя-друга дума от него.

— Елементарно бе, хора, помислете малко! Всички знаят, че когато жените си изфантазират някаква любовна драма, мозъците им престават да работят и съзнанията им се свиват до нула. А когато се съберат с някоя приятелка, за да клюкарят и да се оплакват една на друга, се получава критична маса — именно така се появяват черните дупки. Единственото, което трябваше да направя, е да се сетя коя от местните патки има някаква драма и при кого би могла да отиде. А това, знаете, не е особено трудно. Просто трябва да прецениш на коя животът върви без проблеми. Жените винаги изфабрикуват проблеми там, където ги няма. Това си им е в кръвта — ухили се Джонатан и си заръча още една водка.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.